

Goedenmorgen, vrienden.

Er is de vorige maal een begin gemaakt met de nieuwe methode en dat betekent, dat u vandaag uitmaakt, waarover we gaan praten. Wie?

x De planetaire invloeden op de mens.

- Ja, ik kan daar natuurlijk wel iets over zeggen, maar we moeten het wel een beetje in het geheel houden. En dan ligt dat, wat voor ons erg belangrijk is, eigenlijk in de psychologische achtergrond van de mens zijn verhouding t.o.v. het voor hem nog onwerkelijke, de sferen en de rest. Maar goed, u snijdt het onderwerp aan, dus ik hoop dat u tevreden zult zijn over de wijze, waarop ik het voor u kan behandelen.

Planetaire invloeden op de mens.

Wanneer we proberen de mens te ontleden, dan vinden we al in de verre oudheid een associatie van bepaalde delen van zijn lichaam met bepaalde planeten. We komen tot de ontdekking, dat men de mens eigenlijk ziet als een soort zonnestelsel, waarbij - meestal uitgaande van het hart - de verschillende planeten, tot zelfs de maan toe, alle zijn vertegenwoordigd. Men heeft dit natuurlijk niet zo maar gedaan. Het zou dwaas zijn aan te nemen, dat dit deel van een inwijdingsleer alleen maar op bijgeloof zou berusten; en daarmee sta je eigenlijk midden in de vraag wat de astrologie de mens kan leren?

Nu wil ik graag het volgende voorop stellen: De vroegste vorm van psychologie heette astrologie. Want de ontleding van de mens, van zijn eigenschappen, zijn gedragspatroon, ja zelfs zijn stemmingen en de gebeurtenissen geschieden toen aan de hand van de hemeltekens, later aan de hand van het z.g. Chaldees hemelschrift en nog later aan de hand van de planetaire constellaties plus de progressie van zon en maan en de Dierenriem niet te vergeten.

De poging om dus de invloed van een bepaald planeetteken op een mens tot uitdrukking te brengen is niet alleen maar een poging om een hemelli-chaam te definiëren. Het is een poging om bepaalde werkingen in die mens te omschrijven; en daarin treedt een zeker ritme op. Dat ritme vinden we voor een gedeelte terug in het hemelteken, in de planeet.

Daarnaast hebben we te maken met een tweede factor: Elke planeet is een levend wezen. Dat levend wezen heeft zijn eigen aura, zijn uitstraling, zo goed als de zon dat heeft en ook een mens. Die uitstraling kan de aarde dus beroeren en daaruit kan van alles en nog wat voortkomen.

De mens heeft het zich nogal eens gemakkelijk gemaakt. Hij heeft getracht alle eigenschappen zo'n beetje onder te brengen bij een bepaalde planeet. Zo zegt men b.v. dat Mercurius de handelsgeest is; dat daarin alle factoren van geluk (ook van hazard) aanwezig zijn. Maar eigenlijk is dat niet waar, want geluk en hazard vinden we, zelfs bij de ouden, ook terug onder Jupiter, onder Venus, ja zelfs Mars kent enkele elementen, waarin kansspel e.d. een rol spelen.

Als we spreken over het mannelijk element: moed, strijd lust, avontuur, ja, zelfs reizen, dan zijn we met de ouden geneigd te zeggen: Kijk, daar hebben we Mars. En iemand, die dus deze ondernemingslust, dit agressieve heeft, van hem zeggen we dat hij een sterke Mars moet hebben. Is dit juist? Ten dele. Want diezelfde strijd lustigheid, diezelfde agressiviteit vinden we toch ook terug bij Venus en Saturnus, ja, zelfs komt ze - zij het wat meer gecamoufleerd - b.v. uit Uranus voort.

Als u mij dus vraagt te spreken over planetaire invloeden op de mens, dan moet ik in de eerste plaats wel zeggen: Het is heel erg moeilijk, want

het wordt erg verward; en in de tweede plaats moet ik opmerken: alle behandelings van planetaire invloeden zonder meer hebben geen werkelijke zin, want we hebben niet te maken met de planeten, we hebben te maken met de wisselwerking tussen de mens en de krachten rond hem; en dat is een heel ander chapter. Daarom ben ik zo vrij om van het gestelde onderwerp althans enigszins af te wijken en zou nu eens b.v. willen nagaan wat in de mens wel de belangrijkste kwaliteiten en eigenschappen zijn. En dan kom ik tot de conclusie:

In elke mens, ongeacht zijn geslacht of ouderdom, komen de elementen van zowel het mannelijke als het vrouwelijke naar voren.

Planetair gezien blijkt het vrouwelijke sterk gebonden te zijn aan de planeten: Venus, Neptunus en Uranus. Soms vinden we een sterk element van Saturnus in de vrouw terug, maar dat is meestal onderdrukt, want de vrouw heeft sterk het element van geven maar ook heel sterk van ontvangen. De beslotenheid, die het vrouwelijk leven eist, heeft zelfs enigszins de vorm van egoïsme. Het is een goed bedoeld egoïsme en we mogen het niet zien als een te sterk egoïstisch, alleen op zichzelf gericht bestaan. Het vrouwelijk element echter brengt iets egocentrisch met zich, want men leeft naar zichzelf toe. De mensen, vooral de mannen, hebben het wel gemerkt. U kent die bekende uitspraken wel: "Hoe vrouwelijker een vrouw is, hoe meer ze een man zoekt om wat hij is en dan probeert ze hem te maken tot dat wat ze eigenlijk niet begeert." Dat is een heel typisch verschijnsel.

Ze zeggen ook: "Het vrouwelijke is niet stabiel." Maar daar kom ik tegenop. Het vrouwelijke is wel degelijk stabiel, maar het ontleent zijn stabiliteit aan geheel andere factoren dan we in de natuur gewoonlijk voor evenwicht aanzien, nl. het afwegen van twee waarden. De vrouwelijke evenwichtigheid komt voort uit het leggen van één vast denkbeeld, het opstapelen van één vaste last a.h.w. op het centrale punt van het bestaan, dat willekeurig kan worden gekozen. En u weet allen, als ik een weegschaal heb en ik stapel op het punt, waar de arm de ondersteuning raakt, voldoende last op, dan zal die weegschaal altijd in balans blijven staan, zelfs als de verschillen van gewicht in de schalen betrekkelijk groot zijn.

Denk niet, dat dit alleen bij de vrouw voorkomt. Want zo goed als de vrouw het mannelijk element - waarover we zo dadelijk zullen spreken - in zich draagt, heeft ook de man in sterke mate het vrouwelijk element in zich. En daarbij ontdekken we dan in de eerste plaats eigenlijk de eigenschappen van het mystieke. Ik stel deze voorop, omdat de mystieke beleving voor de man zowel als voor de vrouw de vervulling van het eigen leven kan betekenen.

De mystieke invloed, de geheinzinnige gebondenheid aan het Oneindige, is emotioneel. Zij is een beleven, dat niet kan worden omgezet in directe, duidelijke termen; en in zoverre is het een wonderlijk en mooi iets.

Er is niet de agressiviteit, de persoonlijkheidsuitdrukking, het bewust zoekend element, dat we in het mannelijke vinden. Neen, er is eenvoudig een aanvaarden van een bepaalde status of toestand zonder meer en een zich daarin totaal verdiepen.

Opvallend is ook nog, dat overal waar we spreken over een vrouwelijke invloed, Jupiter zwak is. Jupiter, de dondergod, de heerser, de vorst laat zich hier niet horen. Hij is hier niet degeen, die afweegt, die recht doet, want het vrouwelijk element gedooft dit niet.

Op het gevaar af, dat ik mijn toehoorders op het ogenblik van me vervreemd, wil ik dan toch opmerken dat de vrouw over het algemeen weegt met haar eigen maten en gewichten. Ze houdt geen rekening met een algemene waarde en ze is rustig bereid om het gewicht van een pond, dat ze in de schaal legt wanneer het gaat over nummer één, te veranderen door het gewicht van een ons als het gaat over nummer twee, ongeacht het feit dat de waarde die gewogen wordt dezelfde is. En dan zegt ze doodgewoon: "Nou ja, deze is te licht en gene is te zwaar."

Hier gaat dus het eigen oordeel de bepaling maken. Dit staat ook weer met het mystieke in verband maar tevens met het eigenaardige element dat

Venus in zich draagt: nl. gelijktijdig het beschermende, het gevende, maar ook het doorzien.

De Venus-invloed maakt dus dat de vrouw intuïtief is. Hoe sterker de intuïtie is, hoe sterker de invloed van de z.g. vrouwelijke planeten moet zijn. En wat meer is, die invloed zal moeten liggen in de huizen, die direct betrekking hebben op b.v. vrienden en omgeving.

In heel veel gevallen vinden we ook bij de man, die sterk intuïtief is, deze planeten in het 11e of 12e huis staan. Een typisch verschijnsel. En zonder te zeggen dat het nu een honderd procent astrologische waarheid is, toch in menige horoscoop te demonstrenen,

Dan komen we terecht bij het mannelijk element. Nu blijkt Mercurius praktisch onzijdig te zijn. Het Mercurius-karakter, het kwikzilverachtige, het handels-denken zou ik haast zeggen en misschien zo hier en daar de neiging tot diefstal, direct of indirect, want dat zit er bij Mercurius ook in, vinden we nl. bij de man en bij de vrouw ongeveer even sterk. Je kunt niet zeggen dat dit bepalend is voor één van beide elementen.

In de man vinden we allereerst Jupiter sterk. Natuurlijk, Jupiter, het van bovenaf beschouwen, het regeren, dat zit er bij de man echt in. Hij vraagt zelfs niet eens werkelijk gezag, als hij maar de uiterlijke bevestiging van het gezag heeft, is hij tevreden. (Hier merk ik dat sommige dames beginnen te glimlachen. Het is toch heus waar.)

Dan vinden we verder Mars. Mars geeft agressiviteit, die voert tot de strijd om de strijd en niet om het doel. Mars geeft daarnaast ook het reizen en trekken sterk weer. De man is geneigd om voortdurend iets nieuws te zoeken, hij heeft verandering en vernieuwing nodig. En het element van voortdurend hunkeren en zoeken naar iets nieuws, naar iets vast speelt dan ook bij de Mars-invloed een grote rol.

We vinden Neptunus als een geheimzinnige planeet ook hier zwak vertegenwoordigd; en we zouden kunnen zeggen - misschien weer niet astrologisch volledig juist - dat in de doorsnee-mens ook het Saturnus-element wel is vertegenwoordigd, zodat ook deze planeet - zij het iets beperkter dan b.v. Mercurius - ook wel als dubbel krachtig kan worden beschouwd.

Dan krijgen we het karakter: mannelijk. (Let wel, dit heeft niets te maken met de lichamelijke sexe. Het heeft alleen te maken met karaktereigenschappen en daardoor met beïnvloedingen.)

Dit mannelijk element als geheel zoekt het universele maar ook het redelijke. Kennis is uifermate belangrijk. En waar Saturnus b.v. in zijn meer vrouwelijke expressie eigenlijk het bandeloze, het ongebondene pleegt te bevorderen (iets, dat dus niet met Venus is verbonden, zoals menigeen meent), vinden we in de man heel vaak juist bij Saturnus het element van rechter en beul; dus degen, die het vonnis velt en uitvoert. Is daarbij een sterke Jupiter-invloed aanwezig - wat heel vaak het geval is - dan krijgen we het oordeel, dat alleen van uit eigen standpunt wordt geveld.

Hier heeft u een kleine karakteristiek, waarmee u nu niet direct alles kunt doen, maar die als voorbereiding tot het hanteren van bepaalde invloeden ongetwijfeld nuttig is.

Nu gaat men dus verder de vraag stellen: Wanneer ik dus weet, dat het mannelijke en het vrouwelijke bestaan en dat verschillende planeten daaraan gekoppeld zijn, hoe moet ik dat dan verder zien? Wel, het karakter van elke mens heeft een mannelijk-vrouwelijk evenwicht, dat is duidelijk. Want in elke horoscoop komen a.h.w. alle planeten voor. Maar - en hier ligt het typische - soms is het mannelijk evenwichtspunt dichter bij de waarheid. Je zou kunnen zeggen: De balans staat zó (en daar komt dus ook de Dierenriem in het spel), hier komt de werkelijke beïnvloeding van uit de cosmos en zelfs het goddelijk element in de mens in het geding, dus zal daar een betrekkelijk gering mannelijk element in staat zijn door een verschuiving van de as van eigen beleven een zeer groot aantal vrouwelijke elementen te verwerken, zonder dat er ook maar enig gevaar is; die balans kan niet worden verstoord.

Heel veel vrouwen hebben zonder het te beseffen deze sterke mannelijke invloed wel degelijk. Zij zijn dus geneigd om zelfstandig te zijn. Ze voelen zich eigenlijk meer aangetrokken tot reizen, het trekken, de afwisseling dan tot de gebondenheid. Zij voelen wel degelijk dat ze eigenlijk ook een oordeel moeten hebben en proberen over alles een oordeel klaar te hebben. Daarbij worden ze natuurlijk door de vrouwelijk samenstelling van het lichaam en ook van bepaalde secreties wel eens gehinderd. Het sterk mannelijk element is echter aanwezig.

Wanneer zo'n vrouw op aarde is, leeft ze in een maatschappij. En zonder nu direct gemeen te zijn, de vrouw heeft al vele duizenden jaren propaganda gemaakt voor haar standpunt, dat geborgenheid inhoudt; ook al begeert ze dat eigenlijk niet. Maar het is mode: als vrouw moet je een bepaalde status hebben; en heb je die niet, dan is er iets mis, dan ben je ongelukkig. Dit heeft niets te maken met de sterren. Het is een invloed in je leven; en die gaat zo ver, dat ze zich vaak heel sterk in het vrouwelijke uitdrukt, zodat wat b.v. voor de man aanzien kennis is, voor de vrouw dit ten dele kan worden uitgedrukt door b.v. uiterlijk en kleding, door de erkenning van anderen.

Om u een voorbeeld te geven: Een man, die naar weten streeft, zal in zijn jeugdijaren een professoraat als doel zien. Een jonge vrouw heeft precies dezelfde neiging, ze heeft hetzelfde mannelijk element, maar zij kan dit niet geheel tot uitdrukking brengen. De droom van een vrouwelijk professoraat lijkt haar te hoog gegrepen. Ze droomt er misschien van om dokter of doctoranda te worden, maar ze streeft ernaar om tot schoonheidskoningin te worden uitgeroepen. Dat is haar professoraat. De waarde is gelijk.

We moeten dus zeggen: Op het ogenblik, dat in de vrouw de mannelijke beïnvloeding groot is en voor het karakter de bouwsteen uitmaakt, zal zij bijzonder sterk onder de invloed staan van de z.g. mannelijke planeten. Wanneer b.v. Mars een ongunstig aspect toont (een vierkant) t.o.v. andere planeten, dan is zo'n vrouw geneigd om haar eigen persoonlijkheid op de voorgrond te schuiven. Ze doet het meestal verkeerd, omdat ze de mannelijke maatstaf niet durft of niet kan hanteren. Het resultaat is in vele gevallen frustratie, onaangenaamheden. In andere gevallen is het het doorhakken van de knoop: nu kom ik eindelijk eens tot een beslissing en nu moet het maar eens gebeuren en ga ik maar eens dit of dat doen.

Bij weer andere vrouwen zal een dergelijke Mars-invloed b.v. voeren tot een ontvluchten aan de omgeving. Dat ontvluchten aan de omgeving kan bij iemand, die sterk gebonden is in een druk gezin, zijn dat ze zegt: "Nu, gaan jullie allemaal maar eens een keer je eigen gang. Ik ga boven op mijn kamer zitten. Ik ga een japon maken of wat dan ook doen, maar ik wil jullie niet horen of zien vandaag."

Iemand, die wat minder gebonden is of die misschien op andere gebieden wat sterker wordt gestimuleerd, ach, die gooit de huisdeur achter zich dicht en gaat er tussen uit; misschien alleen om te teken, misschien voor een paar weken en misschien voor goed. Hier is Mars het agressieve element, dat forceert.

Is er een sterke Jupiter-invloed, dan kunnen we van die vrouw verwachten, dat ze plotseling oordelen gaat vellen. Zij ziet zichzelf op dat ogenblik als geroepen om de mensheid te beoordelen en te verbeteren. Ze vergeet daarbij haar eigen persoonlijke eigenschappen en kwaliteiten. Voor zichzelf denkt ze niet na. Neen, ze gaat een oordeel spreken over de wereld. Conflicten komen daaruit natuurlijk voort, vooral omdat de vrouw meestal op dat ogenblik niet in staat is of de moed niet heeft om haar oordeel ook te bevestigen met feiten; om te zeggen: "Zo zie ik het om die en die redenen en daarom is het zo." Ze ontwijkt eigenlijk steeds de bindende factor.

Wanneer ik een ingewikkelde vermenigvuldiging opgeef, dan is de vrouw degene, die wel de einduitkomst goed heeft, maar die nooit precies kan verklaren, hoe de bewerking nu eigenlijk is. Hoe sterker dit mannelijk element met een Jupiter-invloed nu naar voren komt, hoe sterker dus het

element zwak zijn, waarbij die vrouw de uitkomst poneert. Ze heeft gelijk, maar ze kan het niet verdedigen. Omdat ze het niet kan verdedigen, eist ze aanvaarding; het tronen boven allen! Een lastig element vaak in je persoonlijkheid.

Heeft ze tegelijk een sterke Jupiter- en een sterke Mars-invloed plus een mannelijke dominans in de horoscoop, dan moet men erop rekenen dat ze tegenover anderen niet al te gemakkelijk is en dat ze - naarmate ze zich meer aan de conventie houdt - voor anderen moeilijker te aanvaarden is. Want juist doordat ze zich binnen het conventionele bindt (dat is dus de vrouwelijke achtergrond in de maatschappij) zal ze niet in staat zijn om precies de dingen te zeggen, zoals ze in haar leven. Ze komt met een oordeel en voor dat oordeel is geen achtergrond; dus wat moeten we ermee beginnen?

Ja, nu heb ik het over de vrouw, maar laten we meteen aanstippen, dat in de man vaak de vrouwelijke elementen ook heel sterk zijn. Men denkt nu wel, dat de man primair mannelijk is, maar dat is helemaal niet waar. Ik zou zelfs zover willen gaan te durven beweren, dat de man, die werkelijk succes heeft in het leven, zonder daarbij te grijpen naar geweld of zuivere machtsuitoefening, altijd een man moet zijn met een sterk vrouwelijk element. Maar als een man nu te veel het vrouwelijk element heeft, wat dan? Dan gaat hij vragen naar een waardering van buitenaf. Hij zoekt a.h.w. de genegenheid, die hem erkent, maar manifesteert zijn persoonlijkheid niet. Hij gaat intuïtief te werk en zal als man, gezien zijn achtergronden, in de wereld misschien gemakkelijker zijn redenen kunnen geven. Hij is echter geneigd om van het gemiddelde mannelijke denkspoor nogal af te wijken. Uitvinders b.v. hebben over het algemeen een zeer sterke invloed van vrouwelijke elementen in de horoscoop, waarbij we dan wederom Uranus en Neptunus b.v. aantreffen met een zeer sterk Venus-element, eventueel gesteund door Mercurius. Een eigenaardige situatie dus.

Oorspronkelijk zit er in een man eigenlijk weinig bij. Het zuiver mannelijke is rechtlijnig, maar streeft naar conformiteit. De man zoekt naar de vaste regel, de vaste wet, die zo weinig mogelijk het "ik" beïnvloedt, een zo groot mogelijke bewegingsvrijheid overlaat, maar gelijktijdig de hele wereld dan toch vast zet in één patroon.

U ziet dat b.v. in de mode heel sterk. Wanneer je mannen ziet, die eerst kijken wat andere mannen op straat dragen; voordat ze een pak gaan kopen, dan heeft u met zeer mannelijke mannen te maken en niet met vrouwelijke. Zoekt de man echter naar het verschil, de persoonlijke expressie, dan betekent dit, dat hij een erkenning verwacht en niet dat hij een erkenning geeft; hij adverteert het feit, dat hij een erkenning verwacht. In negen van de tien gevallen is dan de vrouwelijke inslag sterk.

De volkomen vrouwelijke vrouw is voor de mensheid onaanvaardbaar om de doodeenvoudige reden, dat ze zich geheel onttrekt aan de redelijke processen. Ze zal voor de man heel aantrekkelijk zijn, maar ze past niet in de maatschappij, want haar afhankelijkheid - die in feite een pose is - is haar enig middel tot geweld en tot macht. Haar macht kan daardoor zeer groot en haar invloed zeer goed zijn.

Om een voorbeeld te geven van een vrouw, waarin dit vrouwelijk element zeer sterk was en de mannelijke dominans in verhouding tot de norm zwak, kan ik hier noemen: Evita Peron als één van de laatsten. U zou misschien denken dat la Pompadour, Dubarry enz. ook dergelijke typen waren. Het spijt me u te moeten teleurstellen, maar in hen was het vrouwelijk element zelfs betrekkelijk zwak. Wanneer we het historisch karakter nemen van Cleopatra, dan vinden we daarin zelfs een sterke mannelijke dominans, al werkt ze met vrouwelijke middelen.

Een vrouwelijke vrouw, een mannelijke man, zijn voor de wereld onaanvaardbaar. De mannelijke man eist een accepteren van regels en bij voorkeur zijn regels, natuurlijk. Hij weet precies waarom, hij weet precies hoe. Hij kan u precies aantonen, dat het zo moet zijn, maar hij wordt onuitstaanbaar door de pedanterie, zoals men dat noemt, waarmee hij die regels stelt. Hij zorgt

voer zijn eigen gemak; natuurlijk; want regels zijn als een oud pak; je kunt je er zo gemakkelijk in voelen en je hebt helemaal niet het idee, dat je je nog eens moet opknappen om meer te lijken dan je bent. Je hebt een regel; en dat is je houvast. Hij kleedt zich dus over het algemeen conform de geldende opvattingen of gebruiken, betrekkelijk salope vaak, soms zelfs ietwat slordig.

De gedachte, dat pijp-roken mannelijk is, is een propaganda van de pijpen-fabrikant. Een mannelijke man rookt geen pijp. Vaak rookt hij helemaal niet, maar hij heeft wel de neiging om voortdurend zijn handen in de zakken te steken; om iedereen aan te kijken, alsof hij eerst maar eens moet rechtvaardigen wie hij is.

Hij is bereid een ieder onmiddellijk als vriend te ontvangen, maar de ander moet zijn beroep op deze vriendschap eerst volgens de regels omschrijven, voordat hij erop ingaat.

Hij is bereid de gehele wereld te accepteren en overal zijn genoegen te zoeken, maar niemand moet van hem verwachten, dat hij zich daaraan gebonden acht; gebonden is hij alleen aan de regel.

U begrijpt, dit zijn onuitstaanbare figuren. Als ik een gekke vergelijking mag gebruiken: de werkelijk vrouwelijke vrouw doet denken aan een fascistische dictator; de werkelijk mannelijke man een democraat met anarchistische neigingen.

Deze werkingen van het karakter kunnen alleen aanvaardbaar worden voor de mens en werkelijk zin hebben in het leven, wanneer zij in een zekere verhouding voorkomen. Belangrijk voor iedereen, die zich met horoscopie bezighoudt, is daarbij de positie van de mannelijke of vrouwelijke planeten in het 4e tot 6e huis en het 10e tot 12e huis. De planeten die daar staan, zullen nl. de uiterlijke verschijnselen zowel als de innerlijke belevingen het sterkst definiëren. Je kunt dan zelfs nagaan, hoe de man-vrouwelijke balans in een bepaalde persoon zich zal manifesteren.

Nu heb ik dus geprobeerd op het onderwerp enigszins in te gaan en ik heb het belangrijkste aspect eruit genomen. We mogen ons echter nooit vergissen. We mogen niet denken, dat dus aan de hand van de planeten vaststaat wat er gebeurt. De planeet kan worden gezien als een weerspiegeling van processen, die zich in de mens zullen afspelen. Wanneer men dus die planeet aan de hemel ziet, is zij niet de indicatie alleen maar van een invloed, die de aarde bereikt. Zij is a.h.w. een uiterlijk beeld, waaraan we ook een innerlijk ritme, een innerlijk proces herkennen. En ik geloof daarop even de nadruk te moeten leggen.

In uzelf zijn een groot aantal ritmen te vinden. We hebben daarover wel eens gesproken als de menselijke cycli. Deze cycli of ritmen betreffen bepaalde delen van uw lichaam, bepaalde invloeden in uw persoonlijkheid, bepaalde karaktertrekken, ja, zelfs een eb en vloed b.v. van levensenergie, zodat het levenslichaam en het astraal voertuig erbij betrokken kunnen zijn en de daarop inwerkende invloeden er ongetwijfeld aan gekoppeld zijn.

Nu moet u goed begrijpen, dat deze ritmen zich afspelen volgens de vaste wetten en verhoudingen van het zonnestelsel. Daarom kunt u de planeten gebruiken als een soort vergelijking, als een soort klok; op een andere wijze zou het niet mogelijk zijn. Wanneer ergens binnen het "ik" een aantal invloeden met elkaar in strijd zijn, zal het tot resultaat geven: irrationeel gedrag, een gebrek aan besluitvaardigheid, enz. of overhaasting.

Als je dit zo beziet, kun je dus zeggen: Hé, in die periode van disharmonische verhouding zal de mens dwaas handelen. Ik ga dan naar de hemelruimte kijken en zeggen: Nu zie ik daar die invloeden van de planeten. Hun persoonlijke uitstraling en inwerking bereikt de wereld, lichte gravitatie-variatiën kunnen door bepaalde standen ontstaan en de wereld als geheel zal dus ook - zij het veel minder sterk - die invloed ondergaan. Maar de mens is hier dominerend. Ik ben dus niet gebonden aan de planeten, want als ik in staat ben mijzelf zodanig te beheersen, dat ik de eigen ritmen afvlak op een zo gunstig mogelijk niveau, dan komt in de plaats van de sterke pulsering bij de doorsnee-mens (van hoge top tot laag diep) een flauw

we kabbeling. Met die flauwe kabbeling kun je als mens altijd afrekenen; daar is compensatie mogelijk. Hoe onbeheerster men dus in zekere zin is, hoe hoger de top van prestatie, die men bereikt, maar ook hoe gemakkelijker men alles, wat men heeft bereikt, weer afbreekt, doordat men te ver onder het gemiddelde is. Dit geldt voor u allen en dit geldt zeker en vooral in uw verhouding tot God.

Het is logisch, dat elke mens zal fluctueren tussen een meer geestelijke en een meer stoffelijke belangstelling. Denk ook niet, dat dat met de jaren slijt. U meent het misschien, maar dat is niet waar. Het ene ogenblik bent u meer geestelijk geïnteresseerd, het volgende ogenblik meer stoffelijk. Hoe die interessen tot uiting komen, ja, dat ligt in de verhouding van het man-vrouwelijke in uw wezen, aan de dominerende invloed van b.v. Mars, Venus, Mercurius of Jupiter. Maar de balans en de wisseling blijven bestaan.

Wanneer ik mijn God moet ontmoeten, dan kan ik dat altijd. Ik kan Hem vinden in de stof en in de geest, in de geest en in de stof. Maar wanneer ik God in de stof ga zoeken, terwijl mijn eigen golfbeweging, mijn karakter, de beïnvloeding van mijn wezen naar het geestelijke wijst, dan lukt het niet. Dan is er ergens iets niet in orde en vind ik geen antwoord. Ben ik in een fase, dat het stoffelijke voor mij belangrijk is en wil ik mijn God zoeken en uitgrijpen naar het abstracte, dan kan ik God niet vinden; maar in de materie is Hij vlakbij.

Voor u allen zou dit van zeer groot belang kunnen zijn, ook in uw verhouding tot b.v. uw medemens. Want zoals u God ontmoet, ontmoet u God ook in de medemensen. Wanneer u zelf materiëel bent ingesteld, zult u voor anderen op materiëel terrein alles kunnen doen, alles kunnen zijn en alles kunnen bereiken. U zult het zuiver praktische a.h.w. met de handen in orde kunnen maken. Maar als u in een golf bent, waarin het abstracte, het geestelijke voor u voornaam is, dan kunt u het best denken, wanneer een directe hulp in de materie nodig is. Dan kunt u voorbereiden wat morgen moet gebeuren, maar u kunt het nog niet uitvoeren. Wanneer het een kwestie is van gedachtenuitwisseling, van het vinden van een abstract beeld, dat u met een ander gemeen hebt, dan is dit de periode. Gaat het om een inwijding, dan is het hogere, het geestelijke, het bespiegelende element op dit ogenblik het ware. En gaat het om de materie, dan is het de materie.

U zult begrijpen, dat dit ontmoeten van God (een heel groot woord, natuurlijk. Ik weet het wel, maar het is de gemakkelijkste uitdrukking) dus overal kan geschieden. Maar het moet niet alleen geschieden in overeenstemming met deze golfbeweging in onszelf, waarbij dus het geestelijke en het materiële elkaar afwisselen. Wij moeten het bovendien in overeenstemming doen met onze persoonlijkheid; en die persoonlijkheid wordt heel vaak misvormd.

Ik heb zo even al het voorbeeld gegeven van het vrouwelijke geslacht, dat sterk mannelijke elementen in zich kan dragen, maar dat door in de eeuwen gegroeide opvattingen, het maatschappelijke patroon en al wat erbij hoort niet in staat is om daaraan volledig uitdrukking te geven en het gaat omzetten in vaak onbelangrijke of stoffelijk niet goed hanteerbare waarden.

Eén fabeltje wil ik hier toch even ontmaskeren. Men zegt ml., dat mannen nooit zo fijngevoelig kunnen zijn als vrouwen; en dat vrouwen nooit zo verstandig kunnen denken als mannen. Dat zijn nu twee van die leugens, die de maatschappij instand houden. Voor de man is het natuurlijk prettig. Hij kan zeggen: "Tut, tut, tut, jij bent maar een vrouw. Jij kunt niet redelijk denken." En de vrouw kan uitroepen: "Ja, maar jij ongevoelige bruto, jij kunt niet voelen zoals ik!" Maar dat is een fabeltje, onthoudt u dat goed.

De maatschappelijke vorm, de binding, de sociale verhoudingen, de opvattingen, het geloof, de geloofswetten, waartegen iedereen zondigt (maar dat natuurlijk voor niemand wil weten), al die dingen samen vormen nu de

vervalsing. De vervalsing van de werkelijkheid; en daardoor ontstaat dus in de praktijk wel degelijk een verschil tussen het normaal gedragspatroon van de man en dat van de vrouw. Maar de man-vrouwelijke elementen in beiden kunnen in precies dezelfde verhoudingen voorkomen. Want ten slotte is het mannelijke - als ik het dus aan het meer abstracte denken mag ontleenen - het creatief denkende; en het vrouwelijke is het creatief schepende, dus het vormende. De man denkt, de vrouw vormt. De samenvatting van beiden is in elke mens aanwezig, zodat elke mens kan denken en verwerken. De verhouding, waarin dit geschiedt, ligt dus o.m. aan die planetaire invloeden, zoals ze in u bestaan en zoals ze aan de hemel buiten u worden weergegeven.

Wanneer we ons nu het eigen "ik" gaan realiseren voor wat het is en dan zonder mooi-doenerij en astrologisch mooi-klinkende verklaringen of - wat ook heel vaak voorkomt - fraai-klinkende omschrijvingen: Mercurius bij uw ascendent geeft u het vermogen om scherp te denken en te handelen en de grootste profijten te trekken uit de situatie, dan betekent dat in feite: u hebt een instelling, waardoor het u mogelijk is om praktisch iedereen te villen; en als u de kans krijgt, doet u het. Maar dat mag niet gezegd worden. Dus gaan we de dingen mooi omschrijven. We zeggen b.v.: "Een mens wordt gedreven door zijn hartstochten." Dat mag je niet zeggen "een mens gedreven door zijn hartstochten". Wel: "U wordt gedreven door de in u levende gevoelens van goddelijke verbondenheid, die u zelfs tot in de stof naar deze verbondenheid doen zoeken." Dat is precies hetzelfde, alleen klinkt het anders. Dus op het gevaar af, dat ik op het ogenblik onsamenhangend ben, laten we elkaar toch niet bedriegen, vrienden, laten we de waarheid beseffen.

Het evenwicht van het mannelijke en het vrouwelijke in u plus uw sociale toestand plus uw wezen vormen voor u de verhouding tot de medemens en tot uw God. Het bepaalt wat u eist van de medemens en wat uw behoeften zijn van de medemens. De één vraagt van de ander alle initiatief (dat is dus een sterk vrouwelijk element), maar heeft in zichzelf een drang, waardoor hij probeert het initiatief van de ander te vormen. Het omgekeerde bestaat natuurlijk ook. Je hebt mensen, die van iedereen een suggestie willen aannemen, maar die het idee moeten hebben, dat zij het initiatief nemen. Wij vinden dit heel sterk in de moderne wereld. En omdat ze niet gebonden zijn aan een uiterlijk geslacht maar aan een innerlijk evenwicht, is het voor de mensheid verduveld moeilijk om te weten waar ze aan toe is: is dat nu innerlijk een mannetje of een vrouwtje? Ja, je weet het niet; wat is dominerend? Ze hebben altijd van allebei wel iets.

En nu moeten wij beseffen: wanneer wij in een stoffelijke periode van de cyclus zijn, dan moeten wij dus niet zeggen: "Ja, maar ik ben een vrouw"; of: "Ik ben jong"; of: "Ik ben oud"; of: "Ik ben een man". Neen, je moet tegen jezelf zeggen: Wat ben ik? Wat denk ik? Wat wil ik? Wat zou ik werkelijk willen, als ik nu eens alle uiterlijkheden opzij zou gooien? Dan kom je tot de conclusie, dat je een eis stelt aan de wereld. Die eis stel je niet alleen aan de wereld, die stel je ook aan God, die stel je aan de cosmos. Dat is de uitdrukking van je ogenblikkelijk verwerken van de eeuwigheid. Dat dit verwerken van de eeuwigheid natuurlijk wordt bepaald door het milieu, waarin je geestelijk eigenlijk ook cosmisch verkeert: nl. de vormende invloeden, die je voertuig en gedeeltelijk de sfeer van waaruit je bent geïncarneerd hebben bepaald, is logisch. Maar wat je eist, wat je werkelijk vraagt aan de wereld, dat is de bepaling van wat je bent. En de manier, waarop je dit zou willen verwerken, als je zou durven of als de mogelijkheid zou bestaan, dat is de aanwijzing van de stuwkracht, die in je leeft.

Het klinkt natuurlijk erg schaamteloos om dit zo te zeggen, want menigeen heeft in zich allerhand gedachten, verlangens en begeerten, waarvoor hij eigenlijk een beetje schuw is. En opvattingen, die hij eigenlijk liever wegdrukt, want ze zijn niet mooi. Maar je hebt ze; en je hebt gelijktijdig

de neiging om er op een bepaalde manier wat aan te doen. Pak deze samen en zeg nu eens tegen jezelf (dit is dus binnen het materiële, het mannelijk-vrouwelijk element dat in mij naar evenwicht zoekt): Ik ben in mijzelf a.h.w. een perfecte hermaphrodit (niet door de uiterlijke vorm), omdat ik in mijzelf de mannelijke en de vrouwelijke invloeden van uit de cosmos, de zielekrachten die het denken bepalen, tot evenwicht kan brengen. Wanneer nl. in de mens de mannelijke elementen van recht, van strijdlust en alles wat daarbij hoort, volledig worden aangevuld door de andere karaktereigenschappen, die men dan vrouwelijk noemt: het intuïtieve, het mystiek ondergaan enz., dan kan en dan alleen de mens de goddelijke volheid beseffen zowel in de materie als in de geest. En daar ligt voor ons dus het doel.

Wij kunnen de balans van de invloeden, die bij de vorming van het menselijk lichaam b.v. hebben ingewerkt (dus de z.g. planeetstanden) op zichzelf niet veranderen, dat gaat niet. Maar wij kunnen wel erkennen, wat zij lichamelijk zijn. Wij kunnen erkennen wat de gevoelswaarden zijn, die in ons leven. Wanneer we die beide in overeenstemming brengen met onze behoefte aan actie, dan hebben we een juist beeld van de verhouding, die ontstaat. En wanneer ik weet wat de verhouding in mij dus is, kan ik enerzijds misschien het vrouwelijk element in mijn persoonlijkheid bedwingen, een beetje afremmen en het mannelijke versterken of omgekeerd, zodat ik innerlijk een evenwichtige toestand bereik, waarbij verstand en gevoel, mystieke versmoltenheid met het Goddelijke en esoterische erkenning van het Goddelijke tot één geheel worden. En dan alleen eigenlijk kun je als mens werkelijk het perfect menselijke leven leiden.

Wanneer je in een geestelijke periode bent, is die erkenning veel moeilijker. Zodra de persoonlijke cyclus naar het geestelijke gaat, bevindt de mens zich in een gebied, waarin hij geen vaste waarden meer vindt. Hij heeft daar niet meer het kenbare "ik", dat hij materiëel is. Elke poging om dat kenbare, materiële "ik" hier toe te passen doet hem dan weer aarzelen, omdat God daarin een rol speelt en geestelijke invloeden en verbondenheid met anderen; maar dat kan hij niet nagaan. Heeft hij echter materiëel de evenwichtigheid hersteld, heeft hij die erkend, dan kan hij haar ook geestelijk toepassen. Wat meer is, door eenzelfde maatstaf te gebruiken in een z.g. materiëel en een geestelijk toppunt van eigen impulsen, zal hij de inwerking van die planeettekens beheersen. Hij scheidt dan voor zichzelf de impuls, de krachten die noodzakelijk zijn op dat ogenblik; en hij is er niet slechts slaaf van.

Bedenk wel, vrienden, de mens en de geest zijn sterk aan God verwant. Ze zijn geen slaven van buiten hen staande invloeden. Ze zijn ofwel degenen, die zich onbewust of uit luiheid of nalatigheid door andere krachten laten drijven, dan wel degenen, die de krachten kiezen, waardoor ze zich zullen laten drijven, zoals een zweefvlieger in de lucht zoekt naar een stroming, die hem naar boven brengt; een ballonvaarder zoekt naar een wind, die hem in de juiste richting stuwt enz. enz. Je kunt de stromingen rond je niet veranderen, maar je kunt je eigen positie binnen die stromingen wel degelijk wijzigen en bepalen.

Daarom is het onderwerp "de invloed van planeten, planeettekens op de mens" eigenlijk een onderwerp dat in onze beschouwing niet helemaal past. Zouden we aannemen dat de mens geregeerd, gedomineerd wordt, ja; dan wel; maar dat is niet nodig. De mens is wel degelijk vrij en in zeer grote mate. De mens kan het overwicht hebben op deze invloeden. Hij kan zelf kiezen, welke van deze invloeden hij wel en welke hij niet gebruikt. En dan is het eigenlijk de vraag, wat voor invloed heeft de mens op de planetaire invloeden? En niet omgekeerd.

Nu ik het zo heb gesteld, zult u begrijpen, waarom ik zo lang ben doorgegaan op die kwestie mannelijk en vrouwelijk. Niet omdat die dingen iets te maken hebben met sexualiteit, maar omdat ze de uitdrukking zijn van twee te gendelen: de principes, waarbinnen het scheppen mogelijk is. Je zou kunnen zeggen: zoals een man en een vrouw gezamenlijk een kind kunnen voortbrengen,

zo brengen het mannelijke en het vrouwelijke principe in de geest het beeld van de werkelijkheid voort. Het zijn de tegendelen (uit God geboren maar door het "ik" mede aanvaard, omhelsd a.h.w.), waarbinnen het beeld van de schepping ontstaat.

Wij herscheppen de schepping. Dat klinkt een beetje eigenwijs, maar toch is het waar. Alles wat God ooit heeft geschapen - van de eerste reëks Grootmachten en Tronen af tot de laatste nieuwe bacterie toe - moeten wij herscheppen. Wij kunnen dit doen door hetzelfde evenwicht te vinden, dat de goddelijke schepping beheerst. En dat evenwicht is er dus één van wat wij noemen: het mannelijke en vrouwelijke, van het geestelijke en stoffelijke, enz. Zoek dat evenwicht in jezelf en dan is er geen sprake meer van een "beïnvloed worden" door planeten.

En dan wil ik u nog wel toegeven, dat hoort er toch bij, dat de wereld rond u door de stand van de planeten wel kan worden beïnvloed. Maar u weet nooit precies welke andere tekens alle andere mensen zijn, omdat u ze niet alle kunt kennen of zien. U kunt alleen nagaan wat voor ze hebben op de wereld. En daarom zou ik de volgende raad willen geven:

Wanneer u zich met astrologie bezighoudt, houdt u dan bezig met de geboorte-horoscoop. Houdt u desnoods bezig met de invloed van een bepaalde planeet op aarde, maar laat daarbij zoveel u maar kunt de beschouwing van de invloed op elk afzonderlijk Dierenriem-teken eigenlijk terzijde, want dat is alleen maar een berekening, welke geldt voor degenen, die slaaf is van de omstandigheden. Maar degeen, die vrij is, is meester. Die beheerst ze; en daar kun je dus nooit iets van berekenen of weten. /invloed

Als algemene aanduiding voor wat je in de wereld kunt verwachten is dit astrologisch overzicht misschien bruikbaar. Maar het is niet bruikbaar om elke mens na te gaan en wat die mens zal doen en beleven. Houdt u zich dus bezig met horoscopie of beschouwt u de horoscopie slechts als een deel van een verdere geestelijke ontwikkeling, dan zou ik u de raad willen geven: leer uzelf kennen, probeer te zien in hoeverre in u de evenwichten van mannelijke en vrouwelijke krachten enz., bestaan en tracht daartussen een zo vast mogelijke balans tot stand te brengen, een zo goed mogelijke aanvulling (de perfectie bereik je toch nog niet), een eerlijk erkend evenwicht, dat zowel in de stoffelijke tendens (in je eigen handelen en denken en beleven dus) als in het geestelijke (het ondergaan van het Goddelijke, het zoeken naar het Goddelijke, het abstracte overdenken) gehanteerd kan worden.

En als je dat hebt gevonden, zul je ontdekken dat elke aanduiding van een planeetwerking voor jou alleen maar betekent, dat er een bepaalde stroom staat in het leven, die je misschien een klein eindje verder kan helpen; of die je zou kunnen afremmen en die je dus kunt vermijden.

Ik geloof, dat ik daarmee over dit onderwerp genoeg heb gezegd. Nu moet ik ook zo langzamerhand gaan besluiten.

Vrienden, wij zoeken hier natuurlijk de lering en de wijding zoveel mogelijk samen te brengen; maar ook hier is sprake van een evenwicht. Ware wijding kan niet bestaan zonder lering en ware lering niet zonder dat er een bepaald element van wijding in leeft.

Het evenwicht, dat altijd weer bepalend is, is voor onszelf ook psychologisch bepalend. De verhouding van eigen geest en geestelijke werkingen, het inzicht in jezelf van een hogere kracht, dat is ook het werken met een evenwicht. Wat wij op deze ochtend hier doen, is eigenlijk alleen maar zoeken naar enkele uiteenzettingen, waaruit u iets kunt begrijpen, iets uit kunt leren wat een aanvulling kan zijn van uw eigen levensbeschouwing en denken. Maar als we volkomen eerlijk zijn, moeten we ook zeggen: Achter dit alles schuilt altijd dat andere: de eeuwige honger van de mens. En die honger is niet de honger naar een medemens of naar een openbaring of een inwijding. Die honger is naar volledigheid; eindelijk afgerond te zijn, jezelf compleet te weten. En dat "je compleet weten" noemen we dan: de band met God, of de zoveelste fase van die en die inwijding. Het heeft echter weinig zin. Wij zoeken volledigheid. Ons denken, onze lessen, uw stoffelijk weten

en uw stoffelijke ervaring zijn er deel van. Mag ik daarom dit ook nog eens in herinnering brengen?

Alles wat ons vollediger doet voelen, wat in onszelf vrede en geluk doet ontstaan, alles wat je innerlijk aanvoelt als een vervulling - niet slechts van een ogenblikkelijke verwachting - maar van jezelf, van je wezen, van je leven, is een deel van God. Het is niet zo, dat God zegt: Maar dat is alleen om harmonisch te worden met de duivel. Alles, wat die harmonie geeft aan ons en in onszelf, is deel van God, zonder uitzondering. Zelfs een moord zou op een gegeven ogenblik dus voor een mens een deel van God kunnen zijn, hoe vreemd en onbegrijpelijk dat voor een ander ook moge klinken.

Begrijp dit en richt je eigen leven in de eerste plaats op het erkennen van God, van het volledige. Iets, dat alleen stoffelijke betekenis heeft, heeft geen zin. Iets, dat alleen zuiver geestelijk is en geen praktische waarde heeft, is zinloos. Dat geldt voor u; in de sferen ligt dat weer iets anders.

Alles, waarin wij God vinden, waarin wij rust vinden, waarin wij harmonie vinden voor onszelf (dat hoort erbij), waarin we - ontspannen a.h.w. - het leven en het Hogere voor een ogenblik accepteren, is voor ons het middel om ook de wereld te geven wat in ons leeft.

Als ik in mijzelf een ogenblik een wensloze harmonie ken, dan is het een wensloze harmonie, die ik kan overdragen aan anderen, die ik kan uitzenden als een bode naar een bepaalde persoon, of die ik kan doen uitwasemen als een fijne geur ergens in een zaal of een ruimte.

Wanneer ik in mijzelf het gevoel heb mijn levensdoel volledig te vervullen, zodat ik tevreden ben, dan heb ik daarmee het doel: de eenheid God-mens, de harmonie, bereikt. En als ik die invloed dus uitzend, zal ze anderen beroeren elk op hun eigen wijze, elk op de eigen manier helpend of corrigerend. Maar ze zal werken, ze zal helpen.

Laten we nooit vergeten, dat het niet alleen maar de taak van de mens is om zijn eigen weg te bepalen of te weten wat de invloeden zijn en wat hem te wachten staat, maar dat het vooral de taak van de mens is om dat, wat in hem leeft, wat uit hem a.h.w. opwelt te delen met stof en geest, met al wat is, met een enkeling die je kent, met een onbekende verte, met een Meester die je eert of met iemand die je eigenlijk veracht, maar die je hulp nodig heeft.

God is het alomvattende. Op het ogenblik, dat wij in onszelf die rust, die evenwichtigheid vinden, welke voor ons zo belangrijk is, kunnen wij God a.h.w. delen met anderen en zo wat in ons leeft en wat voor ons belangrijk is en in ons bestaat in een ander laten doordringen op een manier, die met woorden en gedachten haast niet te bereiken zijn.

De cosmische eenheid is de vervulling van alle dingen. Het is dat, waarnaar wij hongeren, het is dat, wat wij eigenlijk zoeken en verlangen. Het is de reden van onze onbevredigdheid en van ons voortdurend streven. De cosmische eenheid kunnen we alleen - zij het dan maar voor een kort moment en zeer beperkt - verwerkelijken door in een innerlijk evenwicht en ontspannenheid ons een ogenblik tevreden, één met het leven en met de hogere kracht te voelen.

Dat wilde ik eraan toevoegen - Het heeft niets meer met planeten te maken, maar het is het antwoord op alle vragen, ook over de planeten. Wat mij betreft, hoop ik alleen maar, dat u zult begrijpen dat wij - wanneer we spreken over goddelijke Liefde, cosmische Liefdekracht enz. - in feite bedoelen: een ogenblik van verwerkelijkte eenheid, waardoor van uit het "ik" de kracht van het Goddelijke kan voortgaan om in anderen de gelijke vrede en rust te wekken, want dat is het voornaamste, dat er bestaat. En daarmee be sluit ik mijn monoloog van deze zondag. U heeft verschillende nieuwe dingen kunnen leren of bepaalde dingen anders leren beschouwen. Een volgende maal verwacht ik dus weer van één van de andere aanwezigen, die nog geen onderwerp heeft gesteld, een ander punt, zo mogelijk in aansluiting op of getrokken uit de eerste les, die u deze maal klaarblijkelijk niet volledig hebt kunnen bestuderen.

:--:

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is organized into several paragraphs and lists, but the individual words and sentences are not discernible.]